

Tvář milosrdenství v islámském právu

Dr. Abú Zejda, American Open Univerzity.

Hodnotil Muhammed Aš-Šeríf,

www.studentofislam.com 2005

překlad: ABUBACER

kontrola a revize českého překladu: Alí Větrovec

www.e-islam.cz 2012

Názor, že islámské právo nemá v moderní společnosti místo, je neustále opakován modernistickými badateli, někdy i dosti nedůvtipnými způsoby. Je to také opakující se téma v médiích, kdy je často zjevná snaha šokovat například obrázky znázorňujícími bičování a kamenování, které jsou ovšem naprosto mimo kontext. Jako oběti jsou označovány téměř vždy zahalené ženy. Cílem této propagandy je ukázat islámské trestní právo coby barbarské a coby nástroj pro utlačování lidí. To vše je podpořeno pokusy soudobých muslimských jednotlivců interpretovat islámské právo bez znalosti sunny a pochopení myšlenek tradičních učenců. Společná je těmto snahám hrubá neznalost detailů, komplexnosti a cílů šarí'y. Objektivní studie o tématu jasně ukazují, že islámské právo je ve skutečnosti dosti benevolentní, ač je to ze strany zasvěcených lidí často ignorováno. Je nejvyšší čas, aby muslimové udělali krok vpřed a kultivovali ušlechtilou roli šarí'y v osvětlení a pokroku lidské společnosti. Před zahájením průzkumu detailů islámského trestního zákoníku třeba napřed osvětlit dvě části, které vyniknou nejvýrazněji:

1. Tresty tvoří jen malou část zákona Šarí'a.

Zaprvé, tresty představují jen malou část islámského práva a islámské právo není ekvivalentem trestů hudúd (tj. tresty, které jsou explicitně dané Alláhem). Pokud se pojem islámské právo má vztahovat na celou šarí'u, pak se vztahuje i na tresty, ale jedině proto, že samy tyto tresty představují jen nepatrný zlomek z velké části šarí'y. Všechny tresty podle islámského práva (v arabštině je trestní právo označováno termínem 'uqúbat عقوبات) se dělí do tří základních kategorií:

- 1) Hudúd¹ حدود
- 2) Kisás² قصاص
- 3) Te'zír³ تعزير

---

¹ Dosl. „hranice“ – poznámka překladu.

² Doslova „odplata“ – pozn. překladu.

³ Dosl. „pokárání“ – pozn. překladu.

Hudúd sankce jsou stanoveny za specifické trestné činy, jejichž výměru předepsal Alláh v Koránu, nebo Posel ﷺ v Sunně. Jejich implementace je tedy od Boha a nikdo nemá právo na nich cokoli měnit. Existuje jich šest.

- 1) Krádež (سرقة sarika)
- 2) Ozbrojená loupež (حرابة hirába)
- 3) Nedovolený pohlavní styk (زنى ziná)
- 4) Pomluva (قذف kazf)
- 5) Konzumace opojných nápojů (شرب الخمر šurbu l-chamr)
- 6) Odpadlictví od islámu (ردة ridda).⁴

Posledních dvou se také může týkat debata, ta však není předmětem této práce.

Kisas, je islámský pojem pro sankci za vraždu, ta však není rovna trestu smrti. Vražda je zločin, za něhož je trest v režii oběti. Obviněnému může být trest prominut, může mu být přikázáno uhradit určitý finanční obnos (دية díjja, tj. odškodné), jako náhradu škody, anebo může být popraven. Je zajímavé, že islám nejvíce podporuje první možnost, tj. odpuštění. Všechny ostatní trestné činy, které představují drtivou většinu zločinů, se kterými se můžeme setkat ve společnosti, spadají do kategorie te'zír trestů. U těchto diskrečních trestů nebyly detaily a jejich realizace šarí'ou jasně stanoveny a tudíž jsou ponechány na rozhodnutí společnosti. Je tedy zřejmé, že tresty tvoří jen malou část islámského práva a jsou stanoveny pouze pro velmi omezený počet trestných činů. Často si v západních médiích můžeme všimnout úmyslného zkreslení skutečné povahy islámského práva, zvláště v prezentaci trestů ukamenováním za cizoložství, nebo amputace za krádež. Šarí'a není mstivý, nebo pomstychtivý trestní systém, zaměřený na trest. Naopak, je to komplexní etický kodex, zdůrazňující hodnoty míru, soucitu a odpuštění a snažící se vytvořit vzornou společnost na základě vznešených ideálů. Skutečnost, že z obrovského množství trestných činů, které lidé mohou spáchat je jen za šest (podle některých učenců dokonce jen za čtyři) určena šarí'ou pevná sankce, je této skutečnosti důkazem. Ostatní zločiny, k nimž patří i vraždy, jsou otevřené rozhodčímu řízení a dokonce i milosti oběti. Kde jinde může rodina zavražděného odpustit vrahovi? Naproti tomu některé západní trestně právní systémy v moderních národech provádí povinný trest smrti za vraždu. Je to z toho důvodu, že zákon Qisas je od Boha a tak dává život ummē:

وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَاةٌ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

„V zákonu odplaty je pro vás život, ó nadaní rozmyslem! Snad budete bohabojní!“
(Bekara:179)

2. Odklonit trest je preferováno

Druhý bod si zaslouží upozornění, že islámské právo má mechanismy, které mohou skutečně zabránit provedení právních trestů. Kolik lidí je si vědomo toho, že Posel Alláha ﷺ také pravil:

⁴ Al-Džezírí: *Kitábu l-Fikhi 'Alá 'l-Mezáhibi l-Arba'ati*, 5/10.

ادْرءُوا الْحُدُودَ عَنِ الْمُسْلِمِينَ مَا اسْتَطَعْتُمْ فَإِنْ كَانَ لَهُ مَخْرَجٌ فَخَلُّوا سَبِيلَهُ فَإِنَّ الْإِمَامَ أَنْ يُحْطَى فِي الْعَفْوِ خَيْرٌ مِنْ أَنْ يُحْطَى فِي الْعُقُوبَةِ

„Zdržujte se trestu nad muslimy, nakolik jen můžete. Je-li pro obviněného jakékoli cesty úniku, nechte jej jít. Pro předáka⁵ je vskutku lepší chybovat v odpuštění, než chybovat v potrestání!“⁶

Jaké jsou pak tyto mechanismy? Nejdůležitější z nich je pochybnost a nejistota. Podle islámských právních zásad mají být pochybnosti interpretovány ve prospěch obviněného. Udělení trestu vyžaduje absolutní jistotu o jeho vině a již malý stupeň nejistoty stačí k tomu, aby se přerušil trest. V tomto podporoval svoje následovníky i sám Prorok ﷺ.

ادْرءُوا الْحُدُودَ بِالشَّبَهَاتِ

„V pochybnostech se zdržte trestu.“⁷

Máiz ibn Málik byl člověk, který aplikoval Prorokovu praxi, přiznal se k cizoložství a požádal očištění skrze trest hadd. Jeho příběh je rozptýlen po všech knihách hadísů, v mnohých vyprávěních od Proroka ﷺ, kdy mu opakovaně řekl, aby se vrátil a hledal odpuštění od Boha. Poté, co se vrátil, učinil Prorok ﷺ mnoho pokusů, aby se zaručilo, že o jeho vině není pochyb. Poslal své společníky k rodu Máizovu zeptat se, jestli byl znám jako nepřítel. Pak se jich zeptal, jestli nebyl pod vlivem alkoholu a jestli nebyly cítit známky po alkoholu z jeho úst. Odpověděli, že nikoli. Teprve poté prorok nařídil trest ukamenování⁸. V dalších verzích vyprávění tohoto příběhu je zaznamenáno, že se Prorok ﷺ zeptal na některé specifické otázky, které měly zabránit pochybám:

لَعَلَّكَ قَبِلْتَ أَوْ غَمَزْتَ أَوْ نَظَرْتَ. قَالَ لَا. قَالَ أَفَنَكْتَهَا؟ قَالَ نَعَمْ. قَالَ فَعِنْدَ ذَلِكَ أَمَرَ بِرَجْمِهِ

„Možná jsi ji jen políbil a flirtoval s ní, nebo se jenom díval...“ Máiz odpověděl: *„Nikoli.“* Pak se Prorok ﷺ zeptal: **„Obcovoval jsi s ní?“** „Ano,“ odpověděl Máiz. Prorok ﷺ: **„V tom případě je kamenování.“⁹** A teprve poté bylo rozhodnuto o Máizově ukamenování.

Také mezi mechanismy jak zamezit trestům patří koncept utajování a shovívavosti. Toto je pozoruhodným rysem islámského práva, který je však ignorován. Islám obecně podporuje odpuštění a soucit, jako důležité vlastnosti věřících. Korán dává příkazy:

خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ

Bud' shovívavý, prikazuj vhodné a vyhýbej se pošetilým! (A'ráf:199)

Prorok ﷺ podpořil vzájemné zatajení chyb a předsudků v duchu odpuštění:

⁵ To je adekvátní překlad pojmu imám, zde však odkazuje spíše na soudce soudícího mezi lidmi.

⁶ Vyprávěl at-Tirmízí č. 1344, se slabým řetězcem. Nicméně všichni právníci přijali tento hadís a používali ho ve svém rozhodnutí. Je klasifikován jako autentický (sahíh) al-Hákimem.

⁷ Zaznamenán je i v Musned Abú Hanífy. Také je vyprávěn jako mewkúf podání (tj. vypráví vypravěč z generace po sahábech) Ibn Hazmem a dalšími. Viz al-Mubarakfúrí (zemřel 1353 hidžry) v *Tuhfetu l-Ahwázi bi š-šerhi Džámi'i t-Tirmízí*.

⁸ Sahíh Muslim, hadísy č. 3207 a 21864; Zaznamenal též Ahmed, hadís č. 2217; ad-Dárimí.

⁹ Sahíhu l-Bucháří, hadísy č. 6324 a 2022. Zaznamenal také Ahmed a Abú Dawúd jako hadís č. 3842.

„*Ten kdo skryje* (myšleno přestupky, chyby) *muslima, toho Bůh skryje na tomto i na onom světě.*“¹⁰

Naopak Korán odsuzuje ty, kteří rádi vidí skandál a kontroverze a toto šíří ve společnosti:

إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

Těm, kdož si přejí, aby se rozšířila nestoudnost mezi věřícími, těm dostane se trestu bolestného na tomto i na onom světě; a Bůh dobře zná, zatímco vy neznáte. (Núr:19)

Muslimům se jednoznačně doporučuje, aby si navzájem odpustili a činili pokání za své činy a to se týká i těch, které patří k vykonání Hadd trestů a to bez toho, aby se uchýlili k soudním orgánům. To byla praxe proroka, podporovat pokání a utajení, kdykoli slyšel o trestném činu, kterého se dopustili věřící. Jakmile se Hadd trestný čin dostal k soudci, musí být jeho trest vykonán, u Hudúd jsou práva vůči Bohu. Prorok uvedl:

تعافوا الحدود فيما بينكم فما بلغني من حد فقد وجب

„*Promíjete mezi sebou tresty hudúd, protože když ke mně dospěje něco z haddu, pak je to povinností.*“¹¹

V případě Máiza vyšlo najevo, že se přiznal Proroku ﷺ poté, co k tomu byl povzbuzen svým přítelem Hazzalem al-Aslemím. Po vykonání trestu Prorok ﷺ smutně poznamenal Hazzalovi:

وَيْحَكَ يَا هَزَالَ لَوْ سَتَرْتَهُ يَعْنِي مَاعِزًا بَتُوبِكَ كَانَ خَيْرًا لَكَ

„*Běda tobě, ó Hazzale, pokud by zůstal zahalen pláštěm, bylo by to lepší pro tebe.*“¹²

Tento duch odpuštění a utajování stojí v ostrém kontrastu s prezentovaným zahraničním obrazem náboženské policie, která je vysílána, aby trestala pachatele. Je to záměrná dezinformace, nebo reálná neznalost a extremismus mezi určitými segmenty muslimské společnosti? Možná, že pravda je někde uprostřed a vina leží na obou stranách.

Přesná definice trestných činů, sankcionovaných sazbami hudúd

Tento úvod nám umožňuje zaměřit se na trestné činy sankcionované fixními tresty hudúd. Je třeba poznamenat, že vnější definice těchto trestných činů není vágní a mlhavá. Jsou jasné a přesné a snadno se dají vyhledat ve všech klasických právních textech. Pojďme prozkoumat přesné definice všech těchto trestných činů, nacházející se v jedné klasické práci srovnávací islámsko-právní vědy (arab. fikhu l-mukáran), v al-Džezírího Kitábu l-fikh 'alá l-mezáhibi l-arba'a (česky: Kniha fikhu podle čtyř právních škol).

Krádež (arab. sarika) je definována jako:

¹⁰ Sahíh Muslim, hadís č. 4867; Sunen at-Tirmízí, hadís č. 1843; Sunen Abí Dawúd hadís č. 4295; Sunen Ibn Mádža, hadís č. 221; Musned Ahmed, hadís č. 7118.

¹¹ Zaznamenal Abú Dawúd, hadís č. 3804; a an-Nesá'í, hadís č. 4803.

¹² Zaznamenali Ahmed, hadís č. 20890; Málík, hadís č. 1290; Abú Dawúd, hadís č. 3805.

أخذ العاقل البالغ نصابا محرزا, ملكا للغير على وجه الخفية

Potajmé odnětí majetku jiné osoby, svéprávnou a zletilou osobou, o hodnotu převyšující stanovenou mez.¹³

Tedy aby byl spáchán trestný čin krádeže, za který je stanoven fixní trest, musí hodnota ukradeného převýšit stanovenou mez a zároveň jednoznačně zahrnovat převzetí majetku v tajnosti. Neaplikuje se na násilné odebrání majetku nebo zboží, což je už jiný zločin.¹⁴ Kromě toho musí mít majetek průkaznou vazbu na svého vlastníka a nesmí se nacházet na veřejném místě. Pachatel musí být duševně zdravý a v dospělém věku.

Pomluva (arab. kazf) je:

نسبة من أحسن إلى الزنا صريحا

Prokázané křivé obvinění počestné osoby z cizoložství.¹⁵

Jasně obvinění z cizoložství zahrnující cudnou osobu. Nemůže se vztahovat na pouhé prokletí, nebo použití jednoznačných podmínek, které mohou být vykládány i tak, že znamenají cizoložství. Je to tvrzení o nedovoleném pohlavním styku někoho, bez dostatečného důkazu, že k němu došlo.

Ziná (čes. cizoložství, smilstvo) je definována v jiném textu takto:

وطء الرجل المرأة في القبل في غير الملك و شبهته

Koitus muže s ženou, která mu není zákonem dovolena, bez pochybností.¹⁶

Jde o pohlavní styk mezi mužem a ženou v pochvě ženy bez právního povolení, nebo zdání existence tohoto právního povolení. Je výslovně definován jako nelegální pohlavní styk mezi nezákonnými partnery. Toto nezahrnuje žádnou jinou sexuální aktivitu. Ve skutečnosti arabská definice dokonce vymezuje pochvu ženy, aby nedošlo k žádným pochybnostem. Všechny jiné formy sexuálních vztahů mohou být špatné a nemorální, nikdy ale nemůžou být předmětem pro hadd trest za cizoložství. Nanejvýš by mohly být předmětem trestů stanovených společnostmi dle jejího vlastního uvážení. Přísné podmínky, které se někdy zdají mít jen symbolickou povahu, slouží i jako efektivní odstrašující nástroj. Toto se nejvíce pozoruje v případě cizoložství, kdy musí být čtyři svědci skutečného aktu proniknutí. I když jsou tři důvěryhodní lidé svědky ziná za bílého dne, nejsou dostačující k prokázání viny! Ve skutečnosti by měli být všichni tři obviněni z pomluvy podle islámského práva a potrestáni za neposkytnutí dostatečných důkazů pro své obvinění.

Také trestný čin krádeže je trestán haddem, pouze pokud zcizený obnos dosáhne určité minimální hodnoty a pokud je jasně zcizen z majetku svého vlastníka, z jeho obvyklého místa

¹³ Al-Džezírí: *op. cit.*, 5/127. Některé části definice byly pro stručnost vynechány.

¹⁴ Loupež, která je trestána jinak - poznámka překladu.

¹⁵ Al-Džezírí: *op. cit.*, 5/171.

¹⁶ Az-Zuhejlí: *Al-Fikhu l-islámí we adilletuhu*, Dáru l-fikr, Damašek, Sýrie, 1997, str. 5349. Původní definice odkazuje na *Hašíjja Ibn 'Ábidína*, 3/154.

(arab. hirz). Není platný, pokud se věc nachází na ulici, nebo jiném neobvyklém, či veřejném místě. Obecnou podmínkou, vztahující se na všechny hudúd a samozřejmě také i na další islámské tresty je, že pachatel musí být přičetný (arab. 'ákil) a zletilý (báligh). Tresty nelze použít v případě osoby nezletilé, nebo nesvéprávné.

To se týká mentálního postižení, či duševní choroby, narušující schopnost pachatele rozlišovat mezi dobrem a špatností. Již jsme to viděli na případu Máíze, kdy se Prorok ﷺ snažil zjistit od jeho blízkých, zda je známo, že by kdy trpěl nějakou duševní poruchou, jež by se promítla na jeho trestu.

Přísné podmínky musí být naplněny, než je hadd aplikován

Skutečnost, že za drtivou většinu trestných činů může sankci určit sama společnost v souladu s vlastním názorem, umožňuje obrovskou flexibilitu ve vývoji trestního systému. Je pozoruhodné, že z nepřeberného množství možných trestných činů a přestupků, které mohou lidé spáchat, se Bůh rozhodl vyčlenit pro fixní trest pouze velmi málo (tj. 6 podle většiny učenců, nebo 4 podle ostatních) a to ještě za velmi přesných podmínek. Zbývající trestné činy, které jednoznačně tvoří většinu, nejsou v žádném jiném právním systému ponechány tak otevřené pro te'zír tresty.

Světské tresty jsou vykoupením z trestů na onom světě

A konečně, pokud se podíváme na *raison d'etre* hudúd trestů z přísně morálně-náboženské perspektivy, zjistíme, že fungují vlastně jako odčinění hříchu. Zločinec má možnost utajit svůj zločin a osobně se kát Bohu, nebo může vystoupit k soudním orgánům pro rozsudek. V druhém případě se muslimští právníci shodují, že provedení trestu představuje pro provinilce vykoupení a tato osoba už nebude za daný zločin Bohem potrestána znovu, jak imám al-Džezírí píše ve své práci:

فإقامة الحدود على من وقع فيها تكفر ذنبه , و ترفع عنه العقاب في الدار الآخرة.
لأن الله تعالى لا يجمع على عبده عقابين على ذنب واحد

"Vykonání hudúd trestu na osobě za jeho hříchy, jej oprostí od trestu na onom světě, protože Alláh netrestá dvěma tresty jeden a týž zločin."¹⁷

Tento princip je založen na mnoha vyprávěních Proroka ﷺ:

من أصاب ذنبا فعوقب به في الدنيا فانه أكرم من أن يثني العقوبة على عبده في الآخرة

"**Ten, kdo se dopustí hříchu a je za to na tomto světě potrestán, pak Bůh jest Velkorysejší, než aby opakoval na Svém služebníku trest i v posmrtném životě.**"¹⁸

حدثنا أبو اليمان قال أخبرنا شعيب عن الزهري قال أخبرني أبو إدريس عائذ الله بن عبد الله أن عبادة بن الصامت رضي الله عنه وكان شهد بدرا وهو أحد النقباء ليلة العقبة

¹⁷ Al-Džezírí: *op. cit.*, 5/107.

¹⁸ Zaznamenali at-Tirmízí a at-Taberání. Klasifikovány jako závazné al-Hákimem. Viz *Fethu l-Báří*, komentář k hadísu č. 18.

أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال وحوله عصابة من أصحابه بايعوني على أن لا تشركوا بالله شيئا ولا تسرقوا ولا تزنوا ولا تقتلوا أولادكم ولا تأتوا ببهتان تفترونه بين أيديكم وأرجلكم ولا تعصوا في معروف فمن وفى منكم فأجره على الله ومن أصاب من ذلك شيئا فعوقب في الدنيا فهو كفارة له ومن أصاب من ذلك شيئا ثم ستره الله فهو إلى الله إن شاء عفا عنه وإن شاء عاقبه فبايعناه على ذلك

"‘Ubáda bin Sámit, který byl svědkem bitvy u Bedru a byl jeden z účastníků noční Přísahy u ‘Akaby, vypráví, že Alláhův Posel ﷺ, obklopen skupinou svých společníků řekl: **"Přisahejte mi, že nebudete k Bohu přidružovat žádného společníka, nebude ani krást, ani cizoložit, ani zabíjet své děti, ani šířit pomluvy, jež si mezi sebou navzájem vymyslíte, ani nebudete neposlušni v tom, co je dobré. Každý, kdo splní tento slib, pak získá odměnu, která je u Boha. A kdo cokoli ze slibu nedodrží a je za to potrestán na tomto světě, toto mu je vykoupení. A kdo cokoli ze slibu nedodrží, pod přikrovem od Alláha, pak je jen na Alláhu – bude-li chtít, odpustí mu, nebo bude-li chtít potrestá koho chce a jestli chce."** ‘Ubáda dodává: „A pak mu přísahali věrnost.“¹⁹

Autor Fethu l-Báří, nejznámějšího velkého komentáře k Buchárího Sahíhu, Ibnu l-Hadžer al-Askalání, o tomto hadísu píše:

ويستفاد من الحديث أن إقامة الحد كفارة للذنب ولو لم يتب المحدود, وهو قول الجمهور

„Z tohoto hadísu je odvozen princip, že vykonat hadd představuje odčinění hříchu, i když není předmětem pokání. A toto je názor většiny.“²⁰

Jistá žena přišla k Prorokovi ﷺ a dobrovolně přiznala, že se dopustila zíná. Snažila se očistit svůj hřích. Když na svých požadavcích trvala i přesto, že ji Prorok ﷺ posílal prosit Alláha o odpuštění, byla nakonec ukamenována. Poté se za ni Prorok ﷺ modlil pohřební modlitbu. Když se jej Omar zeptal, proč se modlil za cizoložnici, Prorok ﷺ odpověděl:

لقد تابت توبة لو قسمت بين سبعين من أهل المدينة لوسعتهم وهل وجدت توبة أفضل من أن جادت بنفسها لله تعالى

„**Již se kála takovým pokáním (arab.tewba), že pokud by bylo rozděleno mezi sedmdesát lidí z Medíny, vystačilo by. Můžete najít lepší pokání, než že se sama vydala Alláhu Vznešenému?**“²¹

Vidíme tedy, že cíl islámských trestů je dvojitý: mimo funkce zastrašování pachatelů kriminality ve společnosti je to i náprava jedince. Vskutku všechny obřady islámu jsou zaměřeny na nápravu a zlepšení jak společnosti, tak i jednotlivců.

¹⁹ Sahíh al-Buchárí hadís č. 17; Sahíh Muslim, č. 3223; Sunenu t-Tirmízí č. 1359; Sunenu n-Nesá’í č. 4091; Zaznamenal také Ahmed v Musnedu, č. 21616; a ad-Dárimí pod č. 2345.

²⁰ Fethul-Báří, komentář k hadísu č. 18.

²¹ Sahíh Muslim, hadís č. 3209, č. 1355; zaznamenali i at-Tirmízí, hadís č. 1355; an-Nesá’í, hadís č. 1931; Abú Dawúd, hadís č. 3852; Ahmed, hadís č. 19015, ad-Dárimí, hadís č. 2222.

Barbarské Sankce?

V konečném důsledku však v očích mnohých tkví problém v samotné povaze některých hudúd trestů. Je smutné, že s tím mají problém i někteří muslimové.

Chceme-li být naprosto spravedliví, musí být představa ukamenování, useknutí končetin a bičování umístěna do správné perspektivy. Můžeme říci, že je poprava stětím více barbarská, než řekněme usmažení mozku elektřinou? Nebo aplikací smrtících látek, které přivodí smrt udušením? Je amputace více barbarská, než zamykání jednotlivců v často nelidských podmínkách věznic?

Tresty jsou už podle své povahy znepokojující, nicméně jsou nutné jako nástroj, který nám umožní žít na tomto světě, kde nebude existovat zločin a zlo. Pokud se podíváme na obrovský odstrašující účinek, jaký tyto tresty mají, spolu s jejich zřídkačným vykonáváním v realitě, vyplývá z nich ve výsledku stabilita a pořádek.

Závěrem lze konstatovat, že i když jsou některé ve svých aspektech kruté, je v nich milosrdenství pro celou lidskou společnost.

Ibn Tejmíjja vedl vynikající paralelu mezi prosazováním těchto sankcí a výchovou syna svým otcem:

بمنزلة الوالد إذا أدب ولده فإنه لو آف عن تأديب ولده، أما تشير به الأم رقة و رافة،
لفسد الولد، وإنما يؤدبه رحمة به وإصلاحاً لحاله

„Tyto tresty jsou jako otec, který trestá své dítě. Přestal-li tak činit, na naléhání jeho matky kvůli přílišné změkčilosti, dítě bude ve výsledku poškozeno. Otec syna trestá z milosrdenství.“²²

Závěr

To v součtu je letmý přehled některých klíčových prvků islámského práva, které by měly být dostatečné k přesvědčení čtenáře, že byl šarí'a je do značné míry líčena nespravedlivě v současnosti. Obraz, který je záměrně vylíčen je takový, že stojí v ostrém kontrastu k pravému duchu a cíle šarí'i. Tento pravý duch není nějakým smyšlenkou současných odborníků, kteří se snaží bránit islám a předkládat jej přívětivějším způsobem. Tento duch byl vždy přítomen a byl pečlivě zachycen všemi klasickými učenici islámu, jako byl např. Ibn Tejmíjja:

فينبغي أن يعرف أن إقامة الحدود رحمة من الله بعباده فيكون الوالي شديداً في إقامة الحد،
لا تأخذه رافة في دين الله فيعطله، ويكون قصده رحمة الخلق بكف الناس عن المنكرات

„Sluší se znát, že zřízení hudúd je milosrdenstvím od Boha pro jeho služebníky a vůdce musí být přísný v jejich prosazování a nesmí podléhat přílišné shovívavosti v náboženství Božím,

²² Az-Zuhejlí: *al-Fikhu l-Islámí we Adilletuhu*, Dáru l-Fikr, Damašek, Sýrie. 1997, str. 5316.
Původní citát z Ibnu t-Tejmíjja: *Sijásatu š-Šar'íjja*.

aby se tím, majíce na paměti cíle milosrdenství vůči stvořením, lidstvo uchránilo před zločiny.²³

Bohužel ti, kteří nestudovali do jakékoli skutečné hloubky, jsou příliš slabí na to, aby čelili stále virulentní anti-islámské vlně, která zaplavuje svět dnes a denně. Svět zoufale potřebuje hlubší pochopení pro jeho vznešené dědictví, které kdysi formovalo osud národů a civilizací.

Seznam použité literatury v jazyce arabském:

Sbírky hadísů:

Al-Bucháří, Muhammed ibn Ismá'íl: *al-Džámi'u s-Sahíh* (صحيح البخاري)

An-Nejsábúrí, Muslim ibnu l-Hadždžádž: *al-Musnedu s-Sahíh*. (صحيح مسلم)

As-Sídžistání, Abú Dawúd Sulejmán ibnu l-Aš'as: *As-Sunen* (سنن أبي داود)

At-Tirmízí, Muhammed ibn 'Ísá: *al-Džámi'u l-Muchtesar mine s-Sunen* (جامع الترمذي)

An-Nesá'í, Ahmed ibn Šu'ajb al-Churásání: *al-Mudžtebá mine s-Sunen* (سنن النسائي)

Al-Kazwíní, Muhammed ibn Jezíd Ibn Mádža: *As-Sunen* (سنن ابن ماجه)

Ahmad ibn Muhammad ibn Hanbal: *Al-Musned* (مسند احمد)

Al-Dárimí, Abdulláh ibn Abdurrahmán: *As-Sunen* (سنن الدارمي)

Málik ibn Anas: *Al-Muwetta' (الموطأ مالك)*

Kompedia islámsko-právní vědy:

Al-Džezírí: *Kitábu l-Fikhi 'alá l-Mezáhibi Arba'a* (كتاب الفقه على المذاهب الأربع), Dáru l-Menár, Egypt., 1999.

Al-Mubárefúrí, Abú l-A'lá Muhammed Abdurrahmán ibn Abdurrahím: *Tuhfetu l-Ahwázi biš-šarhi Džámi'i t-Tirmízí*.

Az-Zuhejlí: *Al-Fikhu l-Islámí we Adilletuhu* (الفقه الإسلامي وأدلته), Dáru l-Fikr, Damašek, Sýrie, 1997.

Seznam použité literatury v jazyce anglickém:

Alsid Sidahmad, Muhammad 'Ata: *The Hudud*, Eagle Trading Sdn. Malaysia, 1995. Šířeno Al-Basheer Company for Publications and Translations, CO.

El-Awa, Mohamed S.: *Punishment in Islamic Law*, American Trust Publications, Plainfield, IN, USA. 1993.

Murad, Khurram: *Shariah: The Way to God*, The Islamic Foundation, UK, 1981.

---

²³ Ibidum.